

[Lykketoft]

intern uro, fordi der skal slagtes en hellig ko her og der, og det vil være til ugunst for de konservatives sponsorer og kernevælgere.

Lad mig sige med det samme, for at der ikke skal være nogen misforståelser: jeg tror hverken, at statsministeren eller skatteministeren tænker på den måde. Jeg tror, at både statsministeren og skatteministeren efter de udtalelser, der er faldet, er oprigtigt oprørt over alle de numre, deres smarte juridiske fagfæller laver for deres kernevælgere inden for den udlevede skattelovs hullede rammer. Men tør regeringen drage konsekvensen? Det er hovedspørgsmålet, og svaret er, at hvis den tør, så fører det lige over i socialdemokratiets skattereform.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Det var nogle interessante politiske filosofiske betragtninger, hr. Lykketoft kom med her, om regeringens levetid og levemuligheder. Hidtil er det et spørgsmål, som ikke har bekymret regeringen særlig meget, og der vil gå mange år, før det bliver aktuelt.

Jeg synes, at det i og for sig har været en interessant debat, for den har vist, at vi på mange punkter er enige. Der er i alt fald én ting, jeg gerne vil sige til hr. Bernhard Baunsgaard: der er ét punkt, hvor regeringen og han er ganske overordentlig enige – det vil jeg også gerne sige til hr. Lykketoft – og det er, at vi stræber efter at få lavet en skattereform med det bredest mulige flertal, men hvis det ikke skulle være muligt at lave den med det bredest mulige flertal, så kan man forfatningsmæssigt lave en skattereform med et noget snævrere flertal. Jeg er da glad for, at der er enighed mellem socialdemokratiet og det radikale venstre og regeringspartierne om, at dette er udgangspunktet for vores forhandlingssituation. Men jeg understreger igen, at det klogeste naturligvis vil være at skabe det bredest mulige flertal for en skattereform.

Jeg er også enig med hr. Hagen Hagensen i, at dagen i dag ikke er den, hvor man skal grave grøfter, og man har jo også gjort sig en vis umage i sine indlæg, men det har været svært for nogle at undgå. Der er én bemærkning, som jeg er nødsaget til at reagere imod. Det var hr. Lykketofts indledningsbemærkninger, som gik ud på, at den borgerlige re-

gering ikke har taget reelle skridt til at bekæmpe skattetænkningen.

Jeg vil gerne spørge, om hr. Lykketoft har den opfattelse, at det er den borgerlige regering, der har opfundet skattetænkningen, om det er den borgerlige regering, der er ansvarlig for det skattesystem, vi trækkes med i dag, og om det er den borgerlige regering, der er ansvarlig for, at det er så fantastisk vanskeligt at lave et bedre skattesystem. Efter min opfattelse har skattetænkningen eksisteret altid, men jeg erkender, at den har accelereret, simpelt hen fordi marginals-katterne ustandslig er blevet sat op under den socialdemokratiske regering, og også fordi det hidtidige skatteloft på 70 pct. er blevet sat op af oppositionen her i folketinget.

Det undrer mig, at hr. Lykketoft, som jo forstår så meget af skattesystemet, bliver ved på samme måde som tidligere socialdemokratiske regeringer med lapperi på lapperi for at komme skattetænkningen til livs ved at angribe symptomerne i stedet for at angribe ondets rod, som simpelt hen er de høje marginals-katter. Hvis man ser på, hvorledes forholdene er i andre lande, ser man, at de stort set har haft den samme udvikling; marginalskatteprocenten er steget og steget, indtil den, ligesom nu i vort land, har nået et punkt, hvor skattesystemet bliver selvødelæggende på grund af de høje marginals-katter, og så har man sænket de høje marginals-katter.

Jeg må sige, at selv om der er mange interessante, gode og logiske ting i socialdemokratiets forslag, kan jeg altså ikke komme til andet resultat, end at ondets rod bliver tilbage, nemlig 48 plus 25 pct., altså 73 pct. Men som sagt, det får vi jo lejlighed til at diskutere i de kommende måneder, og jeg er da glad for de meldinger, der er kommet i dag, ikke blot fra socialdemokratiet og fra det radikale venstre, men også fra andre partier; så jeg tror, at vi helt præcis ved, hvor vi har hinanden, og det lover jo godt for de kommende forhandlinger.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg har to bemærkninger til hr. Lykketoft.

Hr. Lykketoft kunne ikke lide, at jeg påviste, at socialdemokratiet ikke retter op på skattebetalingen for gruppen af lavtlønnede med mellem 100.000 og 125.000 kr., den gruppe, der i dag betaler en af de højeste